

Karmické zákonitosti

Protože pro pozdější výklad o různých inkorporacích je nutné charakterizovat určité způsoby působení fyzického, éterného a astrálního těla, jsou zde pro oživení paměti schematicky sestaveny některé údaje R. Steinera. (viz k tomu GA 95, 9,120,103-111,125,135, 138, 141, 235)

Karmické účinky nemocí a uzdravování

- *v téže inkarnaci:*

Závist a nepřejcnost se projevují v auře, v *astrálním těle*: barvy jsou vybledlé, slabé a matné, bez lesku, astrální tělo ztrácí sílu, kterou má vlastně přivádět celému lidskému organismu. Závist se prohřešuje proti soucitu, proti uznání pospolitosti všech lidí. Potlačené city závisti vystupují maskovány jako *malicherné kritizování, hnidopišství, náruživé kárání*, jako pozorování chyb bližních. Závist se tak stává *vlastností*: káravost, která je jako taková vtištěna *do éterného těla*.

- *v příští inkarnaci:*

Tato vlastnost způsobuje výstavbu *slabého fyzického těla*, od narození jsme fyzicky slabí a bledí, a kvůli tomu také v životě nesamostatní.

- *v téže inkarnaci je opakem závisti:*

Blahovůle, přejcnost, když se cítíme uspokojeni úspěchem druhého, projevujícího dobré vlastnosti, dokážeme-li prožívat druhé bytí v soucitu. Taková povaha má harmonizující účinek na okolí. Karmickým následkem v pozdějším věku je, že vše, co podnikáme, se daří. Příznivým účinkem *blahovůle* na *astrální tělo* je spokojená *životní nálada, spokojenost*, která posiluje *éterné tělo* s ohledem na životní sílu, čímž se např. dobře hojí rány.

- *v příští inkarnaci:*

Narodíme se se silnějším, *účinnějším fyzickým tělem*.

<i>Minulá inkarnace</i>	<i>Půlnoční hodina v životě mezi smrtí a novým narozením</i>	<i>Budoucí inkarnace</i>
netečný postoj, odmítající všechny myšlenky a ideje, které nám přinášejí možnost <i>objasnění</i> <i>o nadmyslovém</i> <i>světě</i>	vede k zážitku temnoty v devachanu, kde si člověk musí <i>vybudovat duchovní</i> <i>zárodek fyzického těla</i> , chybí mu světlo pochopení pro dary, které máme přijmout od některé bytosti. Je to jako jít okolo bez možnosti přijmout skrze poznání síly potřebné pro příští život.	postrádá síly, aby si <i>budoval orgány</i> , jimiž by mohl myslet, cítit, chtít poznat pravdy duchovního života. Nemůže se potom na Zemi zajímat o duchovní svět.

Další příklady přesahující tři inkarnace:

<i>1. Inkarnace (předposlední)</i> nestálý život neznající obětavost ani lásku (astrální tělo)	<i>2. Inkarnace (poslední)</i> sklon k lživosti (éterné tělo)	<i>3. Inkarnace (nynější)</i> nesprávně vytvořené orgány (fyzické tělo)
---	---	---

Vidíme, jak karmické účinky probíhají od jedné inkarnace ke druhé, a to od vyššího k nejbližšímu nižšímu článku bytosti v pozitivním nebo také v negativním smyslu. U nemoci objevující se zevně je to tak, že jejím překonáním, tedy uzdravením, získáváme karmické vyrovnání s ohledem na disharmonii mezi éterným a fyzickým tělem. (GA 120) Tato disharmonie mezi éterným a astrálním tělem trvá, když člověk přesto churaví a k uzdravení nedojde. Na dolní články bytosti potom působí astrální stavy iritace a neustále dráždí uzdravenou část. „Setrvalé myšlení na druhou část organizace zavdává příčinu přivést zdravou část opět do nějaké souvislosti s dříve nemocnou částí - a tuto znova iritovat.“ Toto churavění, ovlivňující průběh nemoci, toto kolísání mezi nemocným horním procesem a zdravým dolním procesem článků své bytosti musíme mocnými silami vůle opět proměnit v proces vědomí, musíme se skrze sebevýchovu opět zapojit do duchovního procesu.

Vidíme, jak články naší bytosti navzájem na sebe působí a sice shora dolů, a že vlastní uzdravení, uskutečňuje-li se z duchovní sféry,

může nastat jen prostřednictvím karmického vyrovnání. Tento nutný duchovní proces se obvykle uskutečňuje teprve v životě mezi smrtí a novým narozením.

Na horní bytostné články, jak je obzvláště zřejmé u dětí, které jsou ošetřovány a vychovávány v léčebně-pedagogických domovech, však může mít nedobré zpětné účinky fyzické tělo. Informace o tom nacházíme v Léčebně-pedagogickém kurzu 1:

„Celý tento duševní život, který sestupuje dolů, se zmocní *těla, které je vybudováno podle dědičnosti z generační řady*.“ A nyní existují dvě možnosti, které R. Steiner podrobně ukazuje na onemocnění jater: „Když je tedy tento duševní život uzpůsoben tak, že zakládá nemocná játra, zasahuje jaterní substanci nebo nalézá ve fyzickém a éterném těle dědičnou chorobnost...“ Stejně tak může být každý jiný orgán nebo každý jiný komplex orgánů *nesprávně včleněn* do toho, co sestupuje z duševně-duchovního kosmu dolů. A teprve je-li tu toto spojení, *spojení mezi tím, co sestupuje, a tím, co je zděděno*, vytvoří-li se toto duševně-tělesné, pak vzniká - více než jen jako zrcadlový obraz - to, co představuje náš duševní život a co obvykle pozorujeme jako myšlení, citění a chtění.“ (GA 317)

Vidíme, jak je důležité správně se inkarnovat, aby se Já s astrálním a éterným tělem mohlo pokud možno dobře vnořit do fyzického těla, aby se k němu „hodilo“, aby byl vůbec možný nerušený duševní život. „Sít mens sana in corpore sano,“ říkali již Římané. „Duch (mysl, mens) se může zdravě rozvíjet jen ve zdravém těle.“

Toto tělo však získáváme z „dědičně z generační řady“. Co se stane, není-li toto tělo v pořádku, ukazuje R. Steiner na různých příkladech právě v Léčebně-pedagogickém kurzu. V rámci již výše uvedeného příkladu (na s. 48) jsme již viděli, jak se člověk stal „bláznem“ proto, že nemohl správně úplně vstoupit do fyzického těla. Z neznalosti si přinesl tělesnou organizaci, která mu neodpovídala.

1 Dvanáct přednášek pro lékaře a léčebné pedagogy konaných v Dornachu v roce 1924, GA 317, nakl. Studium AS, Praha (pozn. vyd.)

Když jsou zde „nějaké orgány, které nejsou v důsledku předchozích podmínek v pořádku... řekněme, že astrální tělo a Já musejí vyvíjet námahu, když mají proniknout játra a žaludek... Proto dítě nemůže tělo používat tzv. normálním způsobem.“

Např. *epilepsie* se zevně projevuje jako křeč v důsledku „zadržetí organizace Já a astrálního těla pod povrchem orgánů“.²

Třetí příklad: „Ten mladík je *génus*... myslím, že podle jeho karmických antecedencí by jím mohl být. Ale je zde abnormalita, protože v důsledku nynějších podmínek, do nichž se musel narodit, se to, co bylo podle jeho antecedencí k dispozici, nemohlo vytvořit. *Volba rodičů*. . . je v určitém ohledu *obtížná*. A tak se dívá na svět *skrze nepříznivé tělesné poměry*, které... tak ztužil a utvrdil... Když se probudí, nemohou se astrální tělo a Já správně ponořit do fyzického těla. S tím souvisí neobratnost postiženého mladíka.“

O vytvoření souladu mezi karmickými antecedencemi a z rodičovské strany nabídnutou fyzickou tělesností prostřednictvím éterného těla:

„Vyšší hierarchie nyní začínají přivádět člověka k rodičovskému páru. A protože tady může být nalezeno fyzické tělo, které dávají rodiče, jen přibližně odpovídajícím způsobem vůči astrálnímu tělu a Já, tyto bytosti mezi ně člověku včleňují éterné tělo. To pak *může vytvářet co nej příznivější vzájemný soulad* mezi pozemskou částí a tím, co je dáno z duchovního světa“. (GA 111)

Tyto příklady stačí, aby ukázaly, jak je nezbytné, abychom dostali od fyzických předků karmicky odpovídající, *vhodné tělo*, jako *první předpoklad* své inkarnace a *svého vtělení* nadmyslových bytostných článků.

Max Hoffmeister

² R. Steiner, Ita Wegmanová: Základy pro rozšíření lékařského umění, GA 27, Fabula, Hranice 2007 (pozn. vyd.)